

i Indførelsesøieblikket erlægges en Toldafgift af 5 pCt. af Værdies Værdi, som afgaaer i det fulde Toldbeløb, som Kongerigets Kasse har at erstatte Monarchiets Kasse. Jeg troer ikke, at der vil være den mindste Misforstaaelse om, at det er Betydningen, og naar man altsaa voterer, saa voterer man med fuldkommen Visshed om hvad det er Hensigten at tilveiebringe. Den ærede Minister bebrejder mig, at jeg bruger den Taktik, at behandle en Sag paa en vis Maade for at fremtvinge en anden, men det gjør jeg ikke; jeg gjør ikke Andet, end at jeg søger at formaae Thinget til at holde fast ved de Bestemmelser, det tidligere har taget. Det er ikke første Gang, at der foreligger for Rigsdagen Forslag om Toldgodtgjørelse og Toldbestergivelse; Rigsdagen har tidligere fastholdt som en gavnlig Forholdsregel, at der blev betalt en Told af 5 pCt. af Værdien, og det har den fastholdt dengang, den ogsaa havde Bevillingsretten i Toldvæsenssager, det har den fastholdt, efterat det med megen Umhyggelighed havde været bragt under Dmtale, om det ikke var en Told, som omtrent vilde passe for Sager af den Natur. Forskjellen ligger jo ganske væsentlig deri, at naar man fastsætter Tolden til 5 pCt. af Værdien, saa bedømmer man Gjenstandene efter en ganske anden Maalestok end den, der ligger til Grund for vor Toldtarif, og sætter alle Vedkommende i langt mindre Forlegenhed. Naar den ærede Minister har meent, at det Argument, som anføres, idet man siger: Ja, 5 pCt. vil ikke kunne bringe Entreprenuren til at vige tilbage, naar han ellers vil give sig af dermed, vil kunne anvendes paa det Hele, saa siger jeg, at Forskjellen jo netop ligger i Beløbet; dersom 5 pCt. udgjorde en betydelig Deel af den Told, der kunde blive krævet, saa var den ærede Ministers Argumentation ganske rigtig, saa kunde man sige det Samme om det Hele, men da 5 pCt. udgjør en ringe Deel deraf, saa kan det ikke komme saaledes i Betragtning, saa er der allerede en stor og en meget stor Indrømmelse udenfor de 5 pCt. Jeg har tidligere oplyst, at Tolden paa en stor Deel af de Gjenstande, hvorom der her kan være Tale, er meget høi, og paa nogle af dem er den til lige meget tvivlsom, men Værdien er ikke tvivls-

som, thi den fremgaaer af de Faktura, som blive fremlagte i Indførelsesøieblikket, og som det er let at revidere med Hensyn til, hvortvidt de bære Præg af Sandhed. Man forvandler altsaa i Indførelsesøieblikket Sagen til en simpel Sag, til et meget simpelt Foretagende, som ikke kan give Tvist eller Different, og man lader al Tvist og Different ligge mellem to Personer, hvoraf den ene altid er stikker nok paa den anden, thi Kongeriget viger ikke bort fra Monarchiet og Monarchiet viger ikke bort fra Kongeriget; man simplificerer, som sagt, den hele Expedition, og det er det, hvorom det dreier sig. Det dreier sig her ikke alene om at faae en mindre Afgift og en eengang formuleret Afgift, som svarer til sin Hensigt, men det dreier sig om at faae Afgifter, som ere forstaaelige for Fremmede, for dem, som komme her med Gjenstandene, saaledes at de fra det første Dieblik kunne defineres paa en for dem simpel og forstaaelig Maade. Kommer her en Chineseer, saa forstaaer han strax, hvad det vil sige 5 pCt. af Værdien, men han forstaaer ikke vore Toldlister, dem forstaaer i Grunden Ingen udenfor Landet. Naar vi gjøre Forskiel mellem Smulingsjern, forarbejdet Jern og Stangjern, saa fremstaaer der Differentser, som andre Mennesker ikke forstaae, og det bringer Virvar og Usikkerhed tilveie. Nu siger man: ja, naar vi faae den fulde Godtgjørelse, saa er der slet ingen Fare. Det er meget rigtigt, men, som Ordføreren siger, dersom Ministeren kan faae Folk, der ville være tilfredse med Mindre end den fulde Godtgjørelse, saa er det hans Pligt at søge at faae disse Folk, men de ville befinde sig i en overordentlig stor Forlegenhed ved vore almindelige Toldsatser, hvorimod de slet ikke ville være i Forlegenhed, naar Ministeriets Fordring til dem forandres ligeoverfor Toldsystemet og føres over paa et System efter Værdien, og naar Systemet efter Listerne kun beholdes mellem Monarchiet og Kongeriget med Hensyn til, hvad der skal deles.

Indenrigsministeren: Hvad det første Punct, nemlig det reent Formelle, angaaer, saa er det virkelig aldeles ikke noget Svar, at jeg nok maatte kunne forstaae, hvad det ærede